

Mezőgazdasági társuláshól — kollektív gazdaságba

A Puskin Kultúrthozban gyűlt össze Pernyá városgazdái, hogy részt vegyen az ünnepségen. Képeink az alakuló Győzelem kollektív gazdaság első nagygyűléséről készült.

Az első közös munkanap

A gazdaság új vezetőtanácsa, a brigádfelügyelők már vasárnap megbeszélték a hétfői teendőket. Elsősorban a gazdaság belső kérdéseivel foglalkoztak.

Hétfőn a kora reggeli órákban hat községi elnök a közös földre látogatással, több fogat pedig a takarmány összeállításával foglalkoztak.

Igy kezdődött az első munkanap. Prísen vidáman, bizakodással, a jövőbe vetett szilárd hittel. A tegnapi társult parasztok egy lépéssel előbbre jutottak a nagyüzemi gazdálkodásba. S az új kollektivisták már az első munkanapon lendületesen láttak a munkához, az új feladatok elvégzéséhez.

Szükséges volt, hogy a tagok részére pontosan megjelöljék a feladatokat. Elérkezett a tavaszi munkák ideje, haladéktalanul hozzá kell látni a tenáivalához.

Ami hozzájárult a végső elhatározáshoz

Beszámoltunk már arról, hogy Pernyá városnegyedben az elmúlt napokban megalakult a „Győzelem” elnevezésű kollektív gazdaság. E nagy eseménynek azonban története van.

A párt útmutatását követve, Arad város különböző kerületeiben már éveken ezelőtt, több kollektív gazdaság alakult. Ezeknek a gazdaságoknak az eredményei évről-évre mindjobban befolyásolták a pernyával dolgozó parasztokat is. Noha már ők is elhatározták a mezőgazdasági társulások tagjai, hiszen látták, hogy a kollektív gazdaságok jövedelme évről-évre növekszik. Így például Arad város kollektív

gazdaságainak jövedelme 1956-hoz viszonyítva 1959-ben már 4.375.000 lejellel növekedett. Míg 1956-ban 100 hektár terület után a kollektív gazdaságok jövedelme csak 38.600 lej volt, addig 1959-ben már meghaladta a 110.600 lejt. S igen fontos tényező, hogy a pénzügyi jövedelem állandó növekedése mellett évről-évre gyarapodott a kollektív gazdaságok közös vagyona is. Gépeket vásároltak, növelték az állatállományt, építkeztek stb. Így 1956-hoz viszonyítva a városkörnyéki kollektív gazdaságok közös vagyona 1959-ben 7.251.143 lejellel növekedett.

Növekvő életszínvonal

A magasabb terméshozam, a közös vagyon állandó gyarapodása, a pénzügyi jövedelem állandó növekedése hozzájárult ahhoz, hogy a kollektivisták életszínvonalja folytonosan növekedjen.

Mit láttak még a pernyával mezőgazdasági társulási tagok? Azt, hogy a kollektív gazdaságokban egyre jobban rátérnek a belterjes gazdálkodásra — amit társulásokban nem lehet megvalósítani. Évről-évre gyarapodott a köztulajdonban lévő állatállomány száma — a pénzügyi jövedelem egyik fő forrása. Csupán 1960-ban, 1959-hez viszonyítva a városnegyedek kollektív gazdaságaiban a fejőstehenek száma 341-gyel, a sertéseké pedig 700-zal növekszik. Ezen az éven a peremvárosok kollektív gazdaságaiban mintegy 50.000 darab baromfit tenyésztettek.

A mezőgazdasági társulásokban ilyen célkitűzésekről szó

sem lehetett. Ezért döntött valamennyi pernyával dolgozó paraszt úgy, hogy kollektív gazdaságot alakítanak. E nagy elhatározásban igen komoly segítséget nyújtott a városnegyed pártbizottsága és a kommunista és agitátorok keresték fel a dolgozó parasztokat, hogy felvilágosítsák őket az új utat valóra terés előnyeiről. Pernyá városnegyedben a téli folyamán a dolgozó parasztok, az agrotechnikai körben, a kultúrthozban, az egymás közötti baráti látogatásokon egyre többen beszélték a kollektív gazdaságról. Ma egyik, holnap a másik határozta el magát, hogy megírja kérvényét a kollektív gazdaság megalakítására. S most elérkezett az a pillanat, hogy felavatták a Győzelem kollektív gazdaságot, amelynek Pernyá városnegyed összes dolgozó parasztja tagjaivá váltak.

Együtt a mezőgazdasági leltár

Jellemző, hogy milyen bizalommal és szeretettel ragaszkodnak új közös gazdaságukhoz a pernyávalak. Mire érkezett az avató ünnepség, már csaknem valamennyien a közöbe vitték igavonó állataikat, mezőgazdasági felszereléseiket. Együtt került 61 lo, 51 kocsi, 46 eke, 35 fogasborona, 15 ekekap, 4 vetőgép stb. Ugyanakkor az új kollektivisták gondoskodtak közös állatállományuk takarmányozásáról. Már eddig 3400 kiló kukorikát, 50.000 kiló szalmát, 2000 kere szarát biztosítani az állatok takarmányozására.

Ugyanakkor már elkészítették természetesen tervüket is. Többek között a tavaszi vetési munkálatok során 210 hektár kukoricát, 10 hektár napraforgót, 50 hektár kukoripápat, valamint más ipari és takarmány-növényeket vetnek. Az új kollektív gazdaság ebben az évben már megkezdte a konyhakerti növények termesztését is. A konyhakerti melegegyekben már szépen fejlődnek a növények, hogy mire elérkezik az ideje, 4 hektáron öntözéses konyhakertet létesítsenek.

Goda István

A fáradságos munka nem volt hiábavaló

Az avatóünnepség előtti napokon is már élénk forgalom volt a pernyával Puskin kultúrthozban. Jöttek, mentek az emberek, hogy mi lesz, hogy lesz, mikor kerül sor közös gazdaságuk felavatójára. Wagner Mihály elvtárs, a kezdeményező bizottság tagja, mindenkinek elégtételt nyújtott. O már jól ismeri az embereket. Hét évig volt brigádfelügyelő a Győzelem mezőgazdasági társulásokban. Sokat gondolkodott azon, mikor sikerül a társulásokból a kollektív gazdaságokba tömörülni.

— Jó iskola volt számunkra a mezőgazdasági társulás is — mondja Wagner elvtárs. — Meggyőződtem arról, hogy nagy földterületen gépekkel ki-magaslóbb terméshozamot lehet elérni, mint a kisgazdáké. Könyveim volt a munka is. De mégsem volt olyan, mint a kollektív gazdaságban. Nálunk bizony ha valami nagyobb munkára való mozgósításról volt szó, a brigádfelügyelő lejárhatta a lábát. Mert egyik tag ma itt volt kocsival, másik nap ott, most ezért nem ért rá, most azért, tehát nehéz volt a szervezés.

S Wagner Mihály már 1959 tavaszán egyre gyakrabban látogatott a buszák, majd az utazó kollektív gazdaságokba. Érdeklődött, tanulmányozta, hogy folyik a munka. Míg egyszer alaposan megfontolt mindent s elkészítette kérvényét a kollektív gazdaság megalakítására. Az ő kérvényét mások követték, s így megalakult a kezdeményező bizottság. Síclován Stefan, a társulás elnöke, Nádában Octavian, Morgovan Gheorghe, Hanga Mihály és mások részvételével. Mikor ennek híre ment, sokan voltak olyanok, akik nem is vártak

arra, hogy felkeressék őket, már jöttek is a kérvénnyel. Voltak, akiket még meg kellett győzni. Így is 1959 decembereben már több, mint 60 kérvény összegyűlt. Ezután meg több szó esett Pernyá városnegyedben és a városnegyedhez tartozó tanyákon a kollektív gazdaságról. S amikor elkezdett a kollektív gazdaság felavatójának napja, Wagner Mihály örömmel beszélt arról, hogy nem volt hiábavaló a sok fáradságos munka. Felvilágosító munkája nyomán 15 család írta meg kérvényét. S a kollektív gazdaság felavatójának valamenynyen boldogok voltak. Együtt örvendték Wagner Mihályt, Boros Józsefet, Lukács Jánost, Ponta Vasile, Megyes Jánost és mások.

S még csak az avatónál tartottak a pernyávalak, amikor már tervekről, elgondolásokról beszéltek. Wagner elvtárs arról adott számot, hogy gazdaságuk ebben az évben már 20 fejőstehent, 25 fiókocát vásárol. Megkezdik a baromfi-nevelést. Négy hektáron öntözéses konyhakerteszetet létesítenek. Az első kérvényező, Wagner elvtárs megelégedéssel mondja: a társulásokból valamenynyen kollektív gazdaságba tömörültek.

G. I.

Ajándék

A kollektív gazdaság alakulása ünnepségen ott voltak a buszák kollektív gazdaság küldöttjei is. A buszák küldöttjei nemcsak munkamódszerekről és eddig elért eredményekről beszéltek, hanem a közvagyon gyarapítása érdekében ajándékokot is hoztak. A közös állatállomány fejlesztése érdekében a buszák kollektivisták négy malacot ajándékoztak az új kollektív gazdaságnak.

Az utolsó kérvény

Nádában Elena, a kerületi pártbizottság titkára többször felkereste Stolan Dumitru dolgozó parasztot, hogy felvilágosítsa a kollektív gazdaság felsőbbrendűségéről. Stolan Dumitru azonban ragaszkodott régi álláspontjához.

— Nem akar az asszony — keresett sokszor meztességet. Amikor az avatóünnepségen már csaknem együtt volt Pernyá városnegyed egész dolgozó parasztja is, aki hat hektár földdel szintén tagja lett a Győzelem kollektív gazdaságnak.

— Magát várják.

A titkárnő meglepődött.

— Stolan Dumitru csak magának akarja átadni a kérvényt, mert maga volt az, aki türelemmel, szeretettel világoztatta fel őt a kollektív gazdaság felsőbbrendűségéről — mondja az új kollektivista. Nádában elvtársnő kiejtette, majd néhány perccel belül vissza is tért az utolsó kérvénnyel és a kérvényezővel. S az avatóünnepségen sor került Stolan Dumitru kérvényének jóváhagyására is, aki hat hektár földdel szintén tagja lett a Győzelem kollektív gazdaságnak.

A jó gazdának köztünk a helye

szolt is saját kérdésére. — Kollektív gazdaságot alakítunk Pernyá városban. Gájban, Ujaradon, a Mosóczi-telepen, Kisszentmiklóson már régen közös gazdálkodnak a néző meg az eredményekért.

Es szót szó követelt. Összevetették a társulás eredményeit a kollektív gazdaságával, a közös munkát az egyéni munkával és számoztak. Számoztak, még a ceruza is előkerült. Tételek formálódtak számsorokba, kézzelfogható bizonyítékok sorakoztak fel a mellett, hogy a közösen végzett munka előnyösebb.

Igen ám, de a dolgozó parasztembernek saját szemével kell látnia, kezével, tapasztania az új valóságot, hogy mindörökké hátra fordítson mindannak, ami régi, ami elavult, ami gátolta a fejlődésben.

— Még gondolkozom, Síclován bátyám — mondotta Horváth Lajos, a beszélgetés befeljeszte után, amikor kezéérták és elbúcsúztak.

...Hetek, hónapok teltek el azóta. Síclován Stefan többször meglátogatta még Horváth Lajost, míg nem kitavaszodott és megjelentek az első traktorok a társulás tőzsomzódásában lévő földeken. Tavaly is traktor munkálta meg a kollektív gazdaság földjeit, a társulásban is dolgoztak traktorok, de most, ezen a tavaszon még jobban megfigyelte, hogyan folyik a munka a közösen. A kollektivisták kijelölték a szántásra kerülő földeket, másnap már hozták szekerekkel a tisztított magot és egy-kettőre elvetették a tavaszi árpát.

„Könnyen dolgoznak és gyorsan” — állapította meg magában Horváth Lajos. Aztán beszélgetett kollektivistákkal,

hogy közülük hallja mindazt, amit olyan sokan mondanak, hogy ők mondják meg, miként változott meg az életük.

A amikor a közelmultban ismét találkozott a társulás elnökével, már világosabban látta a felajánlott ut helyességét.

A társulás székházában, az íróasztal mellett ültek mindketten. Síclován Stefan és Horváth Lajos.

— Ugy hallom, sokan be-látogattak már — kezdte Horváth Lajos.

— Sokan — hangzott a válasz —, de még vannak néhányan, akik gondolkodnak.

— Síclován bátyám be-látogzott-e? — szegezte a társulás elnökének Horváth a kérdést.

— Be bizony, Lajos. Meghozza az elsőket között. A pillanatnyi csend után ismét Síclován Stefan folytatta: — De azért mégse vagyok olyan nyugodt, mert... te, te még nem iratkoztál be, aztán, hogy nézne ki, hogy egy ilyen jó gazda, mint amilyen te vagy, utolsóknak nyúltsa be a kérvényét. A te ügyed nyugtalanít, mert a közösen nagy szükség volna sokéves tapasztalatodra.

Horváth Lajos önkéntlenül a zsebéhez nyúlt, aztán váratlanul felkiáltott:

— Van-e papír, ceruza, hadd írom meg azt a kérvényt.

6 évtizedes tapasztalataira is számíthatnak, akkor nem szabad távol maradnia. Emlékeztet a társulásban eltöltött évekre — gazdaságilag meg erősödve került ki... hát ezután még jobb lesz. Talán majd házat is vásárol itt a pernyával városrészen s a tanya helyett városi lakása lesz.

— Itt ird alá — mutatott Síclován bácsi a kérvény bal-sarkára. S a jó gazda odakanyarította a nevet: Horváth Lajos.

S néhány nappal ezelőtt, amikor a pernyával kollektív

gazdaság felavatójára került a sor, ő is ott volt társul között, ismerősöket köszöntött, ismerősökkel beszélgetett, úgy érezte magát, mintha egy népes, nagy család fogadta volna tagjai közé.

S a többiekkel együtt ő is megszavazta a pernyával Győzelem kollektív gazdaság megalakítását.

— Mondtam én — magyarázta az ünnepi gyűlés után Síclován bácsi egy kollektivista emberszopornak —, hogy az ilyen jó gazdának — mutatott Horváth Lajosra — köztünk a helye.

Horváth Lajos elmosolyodott. Összekoccantak a poharak... Török István

Mihoc loan életútja

Kicsi, zömötkermetű ember, tűrge mozgású, élénk tekintetű. Születi szegény parasztok voltak. Mint napzámos, később mint a kizsákmányolók családja kezdte életútját. Demokratikus rendszert juttatva földhöz s mint az ember, aki egész életét át a másban dolgozott, hangya szorgalommal kezdte a kapott 1,73 hektár föld megmunkálását. Nehezen ment a kezdet. Nem volt gazdasági felszerelése, igászallata.

Amikor városnegyedünkben megalakult a mezőgazdasági társulás, az első között léptem be — mondja — Tudtam, hogy már ez is felsőbbrendű az egyéni gazdálkodásnál. Akkor még városnegyedünkben nem sokat beszéltek a kollektív gazdaságról. A társulásban vettem kocsit, lovat s könnyebb volt a munka. De most meg vagyok győződve arról, hogy még könnyebb lesz. Beadtam az eddig vásárolt mezőgazdasági felszerelésemet, mert tudom, hogy a jövőben még jobb lesz. Azok az ismerősök, akik különböző községekben már régebben kollektív gazdaságban dolgoznak, valamenynyen már sokkal szebb és bőségszerűbb életet biztosítottak maguknak mint én. Nehéz volt kivárni, míg valamennyi dolgozó paraszt meggyőződött erről. De most már biztos vagyok abban, hogy közös erővel mi is hozzájárulunk az új élet megteremtéséhez, gyermekeink boldog jövőjének biztosításához.

— Tudod-e miért kerestek fel ilyen kemény hidegben? — kezdte Síclován és már vála-

Wagner Mihály (balról) a volt mezőgazdasági társulás brigádfelügyelője a gyűlés előtti pillanatokban elbeszélget azokkal a dolgozó parasztokkal, akiket ő világoztott fel a kollektív gazdaságba való belépés előnyeiről.

N. Sz. Hruscsov március 23-án érkezik Párizsba

Március 13-án egy szovjet és egy indiai külkereskedelmi szervezet képviselői egyezményt kötöttek, amelynek értelmében a Szovjetunió gépeket és felszereléseket szállít egy Indiában épülő nehézippar és bányafelszerelést gyártó üzem